

32003F0577

L 196/45

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

2.8.2003

**DECYZJA RAMOWA RADY 2003/577/WSiSW
z dnia 22 lipca 2003 r.****w sprawie wykonania w Unii Europejskiej postanowień o zabezpieczeniu mienia
i środków dowodowych**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 lit. a) oraz art. 34 ust. 2 lit. b),

uwzględniając inicjatywę Republiki Francuskiej, Królestwa Szwecji i Królestwa Belgii ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rada Europejska, na posiedzeniu w Tampere w dniach 15 i 16 października 1999 r., zatwierdziła zasadę wzajemnego uznawania, która powinna być podstawą współpracy sądowej w Unii, zarówno w sprawach cywilnych, jak również karnych.
- (2) Zasadę wzajemnego uznawania powinno również stosować się do decyzji wydawanych w postępowaniu przygotowawczym, w szczególności do tych, które umożliwiłyby właściwym organom sądowym szybkie zabezpieczenie środków dowodowych i zajęcie składników majątkowych, które można przetranszować.
- (3) W dniu 29 listopada 2000 r. Rada, zgodnie z wnioskami z Tampere, przyjęła program środków w celu stosowania zasady wzajemnego uznawania w sprawach karnych, i priorytetowo potraktowała (środki 6 i 7) przyjęcia instrumentu stosującego zasadę wzajemnego uznawania w stosunku do zabezpieczenia mienia i środków dowodowych.
- (4) Współpraca między Państwami Członkowskimi, oparta na zasadzie wzajemnego uznawania i bezpośredniego wykonywania orzeczeń sądowych, zakłada zaufanie, że postanowienia które mają być uznane i wykonywane będą zawsze podejmowane zgodnie z zasadami legalności, pomocniczości i proporcjonalności.
- (5) Prawa przyznane stronom lub zainteresowanym, działającym w dobrej wierze, osobom trzecim powinny być zachowane.
- (6) Niniejsza decyzja ramowa uwzględnia prawa podstawowe i przestrzega zasad uznanych przez art. 6 Traktatu oraz

wyrażonych w Karcie Podstawowych Praw Unii Europejskiej, w szczególności w jej rozdziale VI. Żadnego z przepisów niniejszej decyzji ramowej nie należy interpretować jako zakazującego odmowy zabezpieczenia mienia, w odniesieniu do którego zostało wydane postanowienie o zabezpieczeniu, jeżeli istnieją, oparte o obiektywne przesłanki, podstawy do przypuszczania, że wymienione postanowienie o zabezpieczeniu zostało wydane w celu ścigania lub ukarania osoby ze względu na jej płeć, rasę, religię, pochodzenie etniczne, przynależność państwową, język, poglądy polityczne lub orientację seksualną, lub, że jej sytuacja może ulec pogorszeniu z jednej z tych przyczyn.

Niniejsza decyzja ramowa nie uniemożliwia Państwu Członkowskiemu stosowania własnych norm konstytucyjnych odnoszących się do sprawiedliwego procesu, wolności zrzeszania się, wolności prasy i wolności słowa w innych mediach,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ RAMOWĄ:

TYTUŁ I

ZAKRES

Artykuł 1

Cel

Celem niniejszej decyzji ramowej jest ustalenie zasad, zgodnie z którymi Państwo Członkowskie uznaje i stosuje na swoim terytorium postanowienie o zabezpieczeniu, wydane przez organ sądowy innego Państwa Członkowskiego w ramach postępowania karnego. Niniejsza decyzja ramowa nie skutkuje modyfikacją obowiązku poszanowania praw podstawowych i podstawowych zasad prawa, zawartych w art. 6 Traktatu.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji ramowej:

- a) „Państwo wydające” oznacza Państwo Członkowskie, w którym organ sądowy, określony w prawie krajowym państwa wydającego, wydał, zatwierdził lub w jakikolwiek inny sposób potwierdził postanowienie o zabezpieczeniu w ramach postępowania karnego;

⁽¹⁾ Dz.U. C 75 z 7.3.2001, str. 3.

⁽²⁾ Opinia wydana dnia 11 czerwca 2002 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

- b) „Państwo wykonujące” oznacza Państwo Członkowskie, na którego terytorium znajduje się dane mienie lub środki dowodowe;
- c) „postanowienie o zabezpieczeniu” – oznacza każdy środek powzięty przez właściwy organ sądowy państwa wydającego, którego celem jest tymczasowe zapobieżenie zniszczeniu, przekształceniu, przemieszczeniu lub wyzbyciu się środków dowodowych lub mienia, które mogłyby podlegać konfiskacie;
- d) „mienie” oznacza mienie każdego rodzaju, materialne i niematerialne, ruchome i nieruchome oraz dokumenty i instrumenty prawne wykazujące tytuł do lub korzyść z tego mienia, które według właściwego organu sądowego w państwie wydającym:
- jest korzyścią pochodzącą z przestępstwa określonego w art. 3, lub równowartością całości lub części tej korzyści, lub
  - jest narzędziem, przy pomocy którego dokonano przestępstwa lub stanowi jego przedmiot;
- e) „środki dowodowe” oznacza przedmioty, dokumenty lub dane, które mogą być okazane jako dowody w postępowaniu karnym dotyczącym przestępstwa, określonego w art. 3.

Artykuł 3

Przestępstwa

1. Decyzję ramową stosuje się do postanowień o zabezpieczeniu, wydanych do celów:

- a) zabezpieczenia środków dowodowych, lub
- b) późniejszej konfiskaty mienia.

2. Następujące przestępstwa, określone przez państwo wydające i jeżeli są zagrożone w państwie wydającym karą pozbawienia wolności o górnej granicy ustawowego zagrożenia co najmniej trzech lat, nie podlegają weryfikacji pod kątem podwójnej przestępności czynu:

- przynależność do organizacji przestępczej,
- terroryzm,
- handel ludźmi,
- seksualne wykorzystywanie dzieci i pornografia dziecięca,
- nielegalny handel środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi,
- nielegalny handel bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi,
- korupcja,
- nadużycia finansowe, w tym mające negatywny wpływ na interesy finansowe Wspólnot Europejskich w rozumieniu Konwencji z dnia 26 lipca 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich,

- pranie wpływów pieniężnych z przestępczości,
- fałszowanie walut, w tym waluty euro,
- przestępczość komputerowa
- przestępczość przeciwko środowisku, w tym nielegalny handel zagrożonymi gatunkami zwierząt i roślin oraz ich odmianami,
- ułatwianie bezprawnego wjazdu i stałego pobytu,
- zabójstwo, ciężkie uszkodzenie ciała,
- nielegalny handel organami i tkankami ludzkimi,
- porwanie, bezprawne przetrzymywanie i branie zakładników,
- rasizm i ksenofobia,
- kradzież zorganizowana lub rozbój przy użyciu broni palnej,
- nielegalny handel dobrami kultury, w tym antykami i dziełami sztuki,
- oszustwo,
- ściąganie haraczy i wymuszenie,
- podrabianie towarów i piractwo,
- fałszowanie dokumentów urzędowych i handel nimi,
- fałszowanie środków płatniczych,
- nielegalny handel substancjami hormonalnymi i innymi środkami pobudzającymi wzrost,
- nielegalny handel materiałami jądrowymi lub radioaktywnymi,
- handel kradzionymi pojazdami,
- gwałt,
- podpalenie,
- przestępstwa podlegające jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Karnego,
- bezprawne zajęcie samolotu/statku,
- sabotaż.

3. Rada może w każdej chwili podjąć decyzję, stanowiąc jednomyślnie po konsultacji z Parlamentem Europejskim, na warunkach ustanowionych w art. 39 ust. 1 Traktatu, o dodaniu innych rodzajów przestępstw do wykazu, zawartego w ust. 2. Rada bada, w świetle sprawozdania przedłożonego przez Komisję na podstawie art. 14 niniejszej decyzji ramowej, czy wykaz ten należy poszerzyć lub zmienić.

4. W przypadkach nieobjętych ust. 2, państwo wykonujące może uzależnić uznawanie i wykonanie postanowienia o zabezpieczeniu, wydanego do celów określonych w ust. 1 lit. a) od tego, czy czyny, ze względu na które postanowienie zostało wydane, stanowią przestępstwo według prawa tego państwa, niezależnie od znamion oraz jego określenia w ustawodawstwie państwa wydającego.

W przypadkach nieobjętych ust. 2, państwo wykonujące może uzależnić uznawanie i wykonanie postanowienia o zabezpieczeniu, wydanego do celów określonych w ust. 1 lit. b) od tego, czy czyny, ze względu na które postanowienie zostało wydane, stanowią przestępstwo, które, według prawa tego państwa, pozwalają na takie zabezpieczenie, niezależnie od jego znamion oraz jego określenia w ustawodawstwie państwa wydającego.

TYTUŁ II

PROCEDURA WYKONYWANIA POSTANOWIENIA O ZABEZPIECZENIU

Artykuł 4

Przekazywanie postanowienia o zabezpieczeniu

1. Postanowienie o zabezpieczeniu w rozumieniu niniejszej decyzji ramowej, jak również zaświadczenie, określone art. 9, przekazywane są przez organ sądowy, który je bezpośrednio wydał, właściwemu organowi sądowemu do wykonania za pomocą jakiegokolwiek środka zdatnego do pozostawienia pisemnego zapisu, pod warunkiem że nastąpi to w sposób umożliwiający państwu wykonującemu stwierdzenie autentyczności przekazywanych dokumentów.

2. Zjednoczone Królestwo i Irlandia, odpowiednio, mogą, przed terminem określonym w art. 14 ust. 1, stwierdzić w oświadczeniu, że postanowienie o zabezpieczeniu wraz z oświadczeniem muszą być wysłane przez organ centralny lub organy przez nie określone w oświadczeniu. Każde takie zaświadczenie może być w dowolnej chwili modyfikowane następnymi oświadczeniami lub wycofane. Każde oświadczenie lub wycofanie jest składane w Sekretariacie Generalnym Rady i zgłaszane Komisji. Państwa Członkowskie mogą w dowolnej chwili, w drodze następnego oświadczenia, ograniczyć zakres takich oświadczeń w celu nadania większej mocy ust. 1. Uczynią to, gdy przepisy Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen o wzajemnej pomocy prawnej wejdą w stosunku do nich w życie.

3. Jeżeli organ sądowy, do którego właściwości należy wykonanie jest nieznan, organ sądowy w państwie wydającym przeprowadza wszelkie możliwe dochodzenia, również poprzez punkty kontaktowe Europejskiej Sieci Sądowej⁽¹⁾, w celu otrzymania informacji z państwa wykonującego.

4. Jeżeli organ sądowy państwa wykonującego, które otrzymuje postanowienie o zabezpieczeniu, nie jest właściwy do uznania postanowienia o zabezpieczeniu ani do podjęcia środków niezbędnych do jego wykonania, przekazuje to postanowienie, ex

officio, odpowiedniemu organowi sądowemu i informuje o tym organ sądowy w państwie, które go wydało.

Artykuł 5

Uznanie i niezwłoczne wykonanie

1. Właściwe organy sądowe państwa wykonującego uznają postanowienie o zabezpieczeniu, przekazane zgodnie z art. 4, bez żadnych dalszych formalności, oraz niezwłocznie podejmują wszelkie kroki niezbędne do ich niezwłocznego wykonania w ten sam sposób co w przypadku postanowienia o zabezpieczeniu, wydanego przez organ państwa wykonującego, chyba że organ powołuje się na jedną z podstaw nieuznania lub niewykonania, przewidzianą w art. 7, lub jedną z podstaw odroczenia, przewidzianą w art. 8.

W każdym przypadku gdy niezbędne jest zapewnienie, że zabezpieczony materiał ma należytą wartość dowodową, oraz, pod warunkiem że formalności i procedury te nie są sprzeczne z podstawowymi zasadami prawa państwa wykonującego, organ sądowy państwa wykonującego również dopełnia formalności i procedur wyraźnie wskazanych przez właściwy organ sądowy państwa wydającego podczas wykonywania postanowienia o zabezpieczeniu.

Sprawozdanie z wykonania postanowienia o zabezpieczeniu jest niezwłocznie przekazywane właściwym organom w państwie wydającym za pomocą jakiegokolwiek środka zdatnego do pozostawienia pisemnego zapisu.

2. Wszelkie dodatkowe środki przymusu uznane za niezbędne przy postanowieniu o zabezpieczeniu podejmowane są zgodnie ze stosowanymi zasadami proceduralnymi państwa wykonującego.

3. Właściwe organy sądowe państwa wykonującego decydują i przekazują postanowienie o zabezpieczeniu w najkrótszym możliwym terminie, a jeśli jest to możliwe, w ciągu 24 godzin od otrzymania postanowienia o zabezpieczeniu.

Artykuł 6

Okres obowiązywania postanowienia o zabezpieczeniu

1. Mienie pozostaje zabezpieczone w państwie wykonującym do momentu, gdy państwo to ostatecznie odpowie na wszelkie wnioski na podstawie art. 10 ust. 1 lit. a) lub b).

2. Jednakże po konsultacji z państwem wydającym, państwo wykonujące może zgodnie ze swoim prawem i praktykami, określić właściwe warunki w świetle okoliczności danej sprawy w celu ograniczenia okresu, na który mienie będzie zabezpieczone. Jeżeli, zgodnie z tymi warunkami, przewiduje ono zniesienie środka, informuje ono państwo wydające, które będzie miało możliwość zgłosić swoje uwagi.

⁽¹⁾ Wspólne Działanie Rady 98/428/WSiSW z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie Stworzenia Europejskiej Sieci Sądowej (Dz.U. L 191 z 7.7.1998, str. 4).

3. Organy sądowe państwa wydającego niezwłocznie powiadamiają organy sądowe państwa wykonującego, że postanowienie o zabezpieczeniu zostało zniesione. W takiej sytuacji obowiązkiem państwa wykonującego jest jak najszybsze zniesienie postanowienia.

Artykuł 7

Podstawy do nieuznania lub niewykonania

1. Właściwe organy sądowe państwa wykonującego mogą odmówić uznania lub wykonania postanowienia o zabezpieczeniu tylko wówczas, gdy:

- a) zaświadczenie, określone w art. 9, nie zostało przedłożone, jest niekompletne, lub wyraźnie nie odpowiada postanowieniu o zabezpieczeniu;
- b) zgodnie z prawem państwa wykonującego istnieje immunitet lub przywilej, który uniemożliwia wykonanie postanowienia o zabezpieczeniu;
- c) jest oczywiste z informacji zawartej w zaświadczeniu, że udzielenie pomocy sądowej na podstawie art. 10 w przypadku przestępstwa w związku z którym wydano postanowienie o zabezpieczeniu, naruszyłoby zasadę *ne bis in idem*;
- d) jeżeli w jednym z przypadków, wymienionych w art. 3 ust. 4, czyn, który stanowi podstawę wydania postanowienia o zabezpieczeniu, nie stanowi przestępstwa w świetle prawa państwa wykonującego; jednakże w odniesieniu do podatków lub opłat, ceł i wymiany, nie można odmówić wykonania postanowienia o zabezpieczeniu na tej podstawie, że prawo państwa wykonującego nie zawiera tego samego rodzaju przepisów dotyczących podatków, opłat, ceł oraz wymiany, jakie nakłada prawo państwa wydającego.

2. W przypadku ust. 1 lit. a), właściwy organ sądowy może:

- a) określić nieprzekraczalny termin jego okazania, uzupełnienia lub poprawy; lub
- b) uznać równoważny dokument; lub
- c) zwolnić wydający organ sądowy z tego wymogu, jeżeli uzna, że dostarczone informacje są wystarczające.

3. Każda decyzja odmowy uznania lub wykonania postanowienia jest podejmowana i zgłaszana niezwłocznie właściwym organom sądowym państwa wydającego za pomocą jakiegokolwiek środka zdającego do pozostawienia pisemnego zapisu.

4. W przypadku gdy niemożliwe jest wykonanie postanowienia o zabezpieczeniu ze względów praktycznych, ponieważ nie ma mienia lub środków dowodowych, lub uległy one zniszczeniu, nie można ich znaleźć w miejscu określonym w zaświadczeniu, lub

miejsce mienia lub środków dowodowych nie zostało wskazane w wystarczająco ściśle określony sposób, nawet po konsultacji z państwem wydającym, właściwy organ sądowy państwa wydającego jest niezwłocznie powiadamiany.

Artykuł 8

Podstawy odroczenia wykonania

1. Właściwy organ sądowy państwa wykonującego może odroczyć wykonanie postanowienia o zabezpieczeniu, przekazanego zgodnie z art. 4:

- a) jeżeli jego wykonanie może zaszkodzić trwającemu postępowaniu przygotowawczemu, tak długo, aż uzna to za zasadne;
- b) jeżeli dane mienie lub środki dowodowe były już poddane postanowieniu o zabezpieczeniu w postępowaniu karnym i do kiedy postanowienie to nie zostanie zniesione;
- c) jeżeli, w przypadku postanowienia o zabezpieczeniu mienia w postępowaniu karnym w celu jego następczej konfiskaty, mienie to podlega już decyzji wydanej podczas innej procedury sądowej w państwie wydającym i do momentu gdy postanowienie to nie zostanie zniesione. Jednakże punkt ten stosuje się tylko w przypadku gdy takie postanowienie miałyby pierwszeństwo przed następnymi postanowieniami o zabezpieczeniu w postępowaniu karnym na podstawie prawa krajowego.

2. Sprawozdanie z odroczenia wykonania postanowienia o zabezpieczeniu, obejmujące podstawy odroczenia i, jeżeli to możliwe, przewidziany okres trwania odroczenia, niezwłocznie przedkładane jest właściwym organom w państwie wydającym za pomocą jakiegokolwiek środka zdającego do pozostawienia pisemnego zapisu.

3. O ile tylko podstawa odroczenia przestanie istnieć, właściwy organ sądowy państwa wykonującego niezwłocznie podejmuje środki niezbędne do wykonania postanowienia o zabezpieczeniu i informuje o tym właściwy organ w państwie wydającym za pomocą jakiegokolwiek środka zdającego do pozostawienia pisemnego zapisu.

4. Właściwy organ sądowy państwa wykonującego powiadamia właściwy organ państwa wydającego o każdym innym środku zabezpieczającym, któremu dane mienie mogłoby podlegać.

Artykuł 9

Zaświadczenie

1. Zaświadczenie, którego standardowa forma przedstawiona jest w Załączniku, jest podpisane, a jego treść poświadczona jako autentyczna przez odpowiedni organ sądowy w państwie wydającym, który zarządził ten środek.

2. Zaświadczenie należy przetłumaczyć na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych państwa wykonującego.

3. Każde z Państw Członkowskich może, w chwili przyjęcia niniejszej decyzji ramowej lub w terminie późniejszym, stwierdzić w oświadczeniu złożonym w Sekretariacie Generalnym Rady, że przyjmuje tłumaczenie w jednym lub większej liczbie języków urzędowych instytucji Wspólnot Europejskich.

Artykuł 10

Dalsze postępowanie z zabezpieczonym mieniem

1. Przekazanie określone w art. 4:

a) zaopatrzone jest we wnioski o przekazanie środków dowodowych państwu wydającemu;

lub

b) zaopatrzone jest we wnioski o konfiskatę wymagający wykonania nakazu konfiskaty wydanej przez państwo wydające lub konfiskaty w państwie wykonującym i dalszego wykonania każdego takiego nakazu;

lub

c) zawiera instrukcje w zaświadczeniu, że mienie pozostaje w państwie wydającym do czasu otrzymania wniosku, określonym w lit. a) lub b). Państwo wydające wyznacza w zaświadczeniu (przybliżoną) datę złożenia niniejszego wniosku. Stosuje się art. 6 ust. 2.

2. Wnioski, określone w ust. 1 lit. a) i b), są składane przez państwo wydające i traktowane przez państwo wykonujące zgodnie z zasadami mającymi zastosowanie do wzajemnej pomocy w sprawach karnych i zasadami mającymi zastosowanie do współpracy międzynarodowej w odniesieniu do konfiskaty.

3. Jednakże w drodze odstępstwa od zasad pomocy wzajemnej, określonych w ust. 2, państwo wykonujące nie może odrzucić wniosków, określonych w ust. 1 lit. a) z powodu braku podwójnej przestępności czynu, gdy wnioski dotyczą przestępstw, określonych w art. 3 ust. 2, oraz tych przestępstw, które w państwie wydającym zagrożone są karą pozbawienia wolności o górnej granicy ustawowego zagrożenia co najmniej trzech lat.

Artykuł 11

Środki odwoławcze

1. Państwa Członkowskie wprowadzają niezbędne ustalenia w celu zapewnienia, że każdej zainteresowanej stronie, w tym osobom trzecim działającym w dobrej wierze, przysługują środki odwoławcze bez skutku zawieszającego w stosunku do postanowienia o zabezpieczeniu, wykonanego na podstawie art. 5, w celu zachowania ich uzasadnionych interesów; powództwo wnoszone

jest do sądu w państwie wydającym lub w państwie wykonującym zgodnie z zasadami ich prawa krajowego.

2. Merytoryczne podstawy wydania postanowienia o zabezpieczeniu mogą być zakwestionowane wyłącznie w drodze powództwa w państwie wydającym.

3. Jeżeli powództwo wniesione jest w państwie wykonującym, organ sądowy państwa wydającego jest o tym informowany oraz o podstawach tego powództwa, tak, by mógł on przedstawić argumenty, które uważa za niezbędne. Informowany jest on również o wyniku postępowania.

4. Państwo wydające i wykonujące podejmuje środki niezbędne do ułatwienia wykonania prawa do wniesienia powództwa, określonego w ust. 1, w szczególności poprzez udzielenie odpowiednich informacji zainteresowanym stronom.

5. Państwo wydające zapewnia, że wszelkie terminy do wniesienia powództwa, o którym mowa w ust. 1, są stosowane w sposób, który gwarantuje możliwość skutecznych środków odwoławczych dla zainteresowanych stron.

Artykuł 12

Zwrot kosztów

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 11 ust. 2, jeżeli państwo wykonujące jest zgodnie ze swoim prawem odpowiedzialne za szkody wyrządzone jednej ze stron, wymienionych w art. 11, z powodu wykonania postanowienia o zabezpieczeniu, przekazanego mu na podstawie art. 4, państwo wydające zwraca państwu wykonującemu wszelkie kwoty poniesione za szkody na podstawie zobowiązania wobec strony, o której była mowa, z wyjątkiem przypadku, gdy (i do takiego stopnia) szkoda lub jej część powstała wyłącznie wskutek działania państwa wykonującego.

2. ust. 1 nie narusza prawa wewnętrznego Państwa Członkowskiego dotyczącego roszczeń osób fizycznych lub prawnych o odszkodowanie.

TYTUŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 13

Terytorialny zakres stosowania

Niniejszą decyzję ramową stosuje się do Gibraltaru.

Artykuł 14

Stosowanie

1. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zastosowania się do przepisów niniejszej decyzji ramowej do dnia 2 sierpnia 2005 r.

2. Do tego samego dnia, Państwa Członkowskie przekazują Sekretariatowi Generalnemu Rady i Komisji tekst przepisów transponujących do ich prawa krajowego zobowiązania nałożone na nie na podstawie niniejszej decyzji ramowej. Na podstawie sprawozdania sporządzonego przy użyciu tych informacji oraz pisemnego sprawozdania Komisji, Rada, przed dniem 2 sierpnia 2006 r., ocenia zakres, w jakim Państwa Członkowskie stosują się do przepisów niniejszej decyzji ramowej.

3. Sekretariat Generalny Rady powiadamia Państwa Członkowskie oraz Komisję o zaświadczeniach, sporządzonych na podstawie art. 9 ust. 3.

Artykuł 15

Wejście w życie

Niniejsze decyzja ramowa wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 lipca 2003 r.

W imieniu Rady

G. ALEMANN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

ZAŚWIADCZENIE PRZEWDZIANE W ART. 9

(a) Organ sądowy, który wydał postanowienie o zabezpieczeniu:

Urzędowa nazwa: .....

.....

Nazwisko jego przedstawiciela: .....

Stanowisko (tytuł/stopień): .....

Numer referencyjny: .....

Adres: .....

.....

tel.: (numer kierunkowy danego państwa) (numer kierunkowy danego miasta/regionu) (...) .....

Fax: (numer kierunkowy danego państwa) (numer kierunkowy danego miasta/regionu) (...) .....

e-mail: .....

Języki, w których można komunikować się z wydającym organem sądowym .....

.....

Szczegóły dotyczące kontaktu (w tym języki, w których można skontaktować się z osobą/osobami kontaktowymi) z osobą/osobami kontaktowymi, jeżeli niezbędna jest dodatkowa informacja dotycząca wykonania postanowienia lub niezbędnych uzgodnień dotyczących przekazania środków dowodowych (jeżeli ma to zastosowanie): .....

.....

.....

(b) Organ właściwy do wykonania postanowienia o zabezpieczeniu w państwie wydającym

Urzędowa nazwa: .....

.....

Nazwisko jego przedstawiciela: .....

Stanowisko (tytuł/stopień): .....

Numer referencyjny: .....

Adres: .....

.....

tel.: (numer kierunkowy danego państwa) (numer kierunkowy danego miasta/regionu) (...) .....

Fax: (numer kierunkowy danego państwa) (numer kierunkowy danego miasta/regionu) (...) .....

e-mail: .....

Języki, w których można komunikować się z organem właściwym do wykonania .....

.....

Szczegóły dotyczące kontaktu (w tym języki, w których można skontaktować się z osobą/osobami kontaktowymi) z osobą/osobami kontaktowymi, jeżeli niezbędna jest dodatkowa informacja dotycząca wykonania postanowienia lub niezbędnych uzgodnień dotyczących przekazania środków dowodowych (jeżeli ma to zastosowanie): .....

.....

(c) W przypadku gdy lit. a) i b) zostały wypełnione, punkt ten musi być wypełniony w celu wskazania z którym z poniższych organów należy się skontaktować: .....

- Organ określony w lit (a)
- Organ określony w lit (b)

(d) Gdy organ centralny jest odpowiedzialny za przekazywanie i administracyjne przyjęcie postanowienia o zabezpieczeniu (dotyczy wyłącznie Irlandii i Zjednoczonego Królestwa):

Nazwa organu centralnego: .....

.....

Osoba kontaktowa, gdy ma to zastosowanie (tytuł/stopień i nazwisko): .....

.....

Adres: .....

.....

Numer referencyjny .....

tel.: (numer kierunkowy danego państwa) (numer kierunkowy danego miasta/regionu) .....

Fax: (numer kierunkowy danego państwa) (numer kierunkowy danego miasta/regionu) .....

e-mail: .....

(e) Postanowienie o zabezpieczeniu:

1. Data i, gdy ma to zastosowanie, numer referencyjny
2. Stwierdzenie celu postanowienia
  - 2.1. Następca konfiskata
  - 2.2. Zabezpieczenie środków dowodowych
3. Opis formalności i procedur, których należy przestrzegać podczas wykonywania postanowienia o zabezpieczeniu środków dowodowych (jeżeli ma to zastosowanie)

(f) Informacja dotycząca mienia lub środków dowodowych objętych postanowienia o zabezpieczeniu w państwie wykonującym:

Opis i lokalizacja mienia lub środków dowodowych:

1. (a) Dokładny opis mienia i, jeżeli ma to zastosowanie, maksymalna kwota, którą można odzyskać (jeżeli maksymalna kwota jest wskazana w postanowieniu dotyczącym wartości wpływów pieniężnych)
  - (b) Dokładny opis środków dowodowych
2. Dokładna lokalizacja mienia lub środków dowodowych (jeśli nieznana, to ostatnia znana lokalizacja)
3. Strona przechowująca mienie lub środki dowodowe lub znany użytkownik - beneficjent mienia lub środków dowodowych, jeżeli jest to osoba inna niż osoba podejrzana o przestępstwo lub osoba skazana (jeżeli ma to zastosowanie zgodnie z prawem krajowym państwa wydającego)

.....

.....

(g) Informacja dotycząca tożsamości (1) osoby fizycznej/osób fizycznych lub (2) osoby prawnej (osób prawnych), podejrzanych o przestępstwo lub skazanych (jeżeli ma to zastosowanie zgodnie z prawem krajowym państwa wydającego) i/lub osoby (osób) których postanowienie o zabezpieczeniu dotyczy (jeżeli są dostępne):

1. Osoby fizyczne

Nazwisko: .....

Imię (imiona): .....

Nazwisko rodowe: .....

Pseudonimy: .....

Płeć: .....

Przynależność państwowa: .....

Data urodzenia: .....

Miejsce urodzenia: .....

Miejsce zamieszkania i/lub znany adres; jeżeli nieznan, to ostatni adres, o którym wiadomo: .....

Język(-i), które osoba rozumie (jeżeli są znane): .....

2. Osoby prawne

Nazwisko: .....

Rodzaj osoby prawnej: .....

Numer rejestrowy: .....

Siedziba statutowa: .....

(h) Działania, które państwo wykonujące ma podjąć po wykonaniu postanowienia o zabezpieczeniu

Konfiskata

1.1. Mienie ma być przechowywane w państwie wykonującym do celów następczej konfiskaty mienia

1.1.1. Patrz: załączony wniosek dotyczący wykonania postanowienia o konfiskacie wydanego w państwie wydającym..... (data).

1.1.2. Patrz: załączony wniosek dotyczący wykonania nakazu konfiskaty wydanego w państwie wykonującym i kolejnego wykonania tego nakazu.

1.1.3. Przybliżona data przedłożenia wniosku określonego w ppkt 1.1.1 lub 1.1.2. ....

lub

Zabezpieczenie środków dowodowych

2.1. Mienie należy przekazać do państwa wydającego aby służyło jako środek dowodowy

2.1.1. Patrz załączony wniosek dotyczący przekazania

lub

2.2. Mienie ma być przechowywane w państwie wykonującym dla późniejszego wykorzystania go w celach dowodowych w państwie wydającym

2.2.2. Przybliżona data przedłożenia wniosku określonego w ppkt 2.1.1. ....

(i) Przepęstwa

Opis odpowiednich podstaw wydania postanowienia o zabezpieczeniu i opis stanu faktycznego, jaki znany jest organowi sądowemu wydającemu postanowienie o zabezpieczeniu oraz zaświadczenie:

.....
 .....
 .....

Rodzaj i kwalifikacja prawna przępstw(-a) i stosowane przepisy ustawowe na podstawie których postanowienie o zabezpieczeniu zostało wydane:

.....
 .....
 .....

1. Tam, gdzie jest to stosowne, zaznacz jedno lub więcej z nastęujących przępstw, do których odnosi się przępstwo(-a), określone powyżej, jeżeli przępstwo(-a) są zagrożone w państwie wydającym karą pozbawienia wolności o górnej granicy ustawowego zagrożenia co najmniej trzech lat:

- przynależność do organizacji przępczej;
- terroryzm;
- handel ludźmi;
- seksualne wykorzystywanie dzieci i pornografia dziecięca;
- nielegalny handel środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi;
- nielegalny handel bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi;
- korupcja;
- nadużycia finansowe, w tym mające negatywny wpływ na interesy finansowe Wspólnot Europejskich w rozumieniu Konwencji z dnia 26 lipca 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich;
- pranie wpływów pieniężnych z przępczości;
- fałszowanie walut, w tym waluty EUR;
- przępczość komputerowa;
- przępczość przeciwko środowisku, w tym nielegalny handel zagrożonymi gatunkami zwierząt i roślin oraz odmianami;
- ułatwianie bezprawnego wjazdu i stałego pobytu;
- zabójstwo, ciężkie uszkodzenie ciała;
- nielegalny handel organami i tkankami ludzkimi;
- porwanie, bezprawne przetrzymywanie i branie zakładników;
- rasizm i ksenofobia;
- kradzież zorganizowana lub rozbój przy użyciu broni palnej;
- nielegalny handel dobrami kultury, w tym antykami i dziełami sztuki;
- oszustwo;
- ściąganie haraczy i wymuszenie;
- podrabianie towarów i piractwo;
- fałszowanie dokumentów urzędowych i handel nimi;
- fałszowanie środków płatniczych;
- nielegalny handel substancjami hormonalnymi i innymi środkami pobudzającymi wzrost;
- nielegalny handel materiałami jądrowymi lub radioaktywnymi;
- handel kradzionymi pojazdami;
- gwałt;
- podpalenie;
- przępstwa podlegające jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Karnego;
- bezprawne zajęcie samolotu/statku;
- sabotaż.

2. Pełne opisy przępstw(-a) nieobjętego (nieobjętych) powyższą sekcją 1:

.....
 .....
 .....

(j) Środki odwoławcze w stosunku do postanowienia o zabezpieczeniu dla zainteresowanych stron, w tym osób trzecich działających w dobrej wierze, dostępne w państwie wydającym:

Opis dostępnych środków odwoławczych, w tym kroki niezbędne do podjęcia

Sąd, przed którym można złożyć pozew

Informacja, kto może złożyć pozew

Termin złożenia pozwu

Organ w państwie wydającym, który może udzielić dalszych informacji dotyczących procedur składania odwołań w państwie wydającym oraz ewentualnej informacji o tym, czy pomoc prawna i w zakresie tłumaczeń jest dostępna

Nazwisko

Osoba kontaktowa (jeżeli ma to zastosowanie): .....

Adres: .....

tel.: (numer kierunkowy danego państwa) (numer kierunkowy danego miasta/regionu) .....

Fax: (numer kierunkowy danego państwa) (numer kierunkowy danego miasta/regionu) .....

E-mail: .....

(k) Inne okoliczności istotne dla sprawy (opcjonalne): .....

.....

.....

(l) Treść postanowienia o zabezpieczeniu załączona jest do niniejszego zaświadczenia.

Podpis wydającego organu sądowego i/lub jego przedstawiciela poświadczającego rzetelność podanych informacji:

.....

Nazwa: .....

Stanowisko (tytuł/stopień): .....

Data: .....

Pieczęć urzędowa (gdzie jest to stosowne)